

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 31Cbi/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4123204659
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2026
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Filip Grznárik
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2026:4123204659.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra, sudcom Mgr. Filipom Grznárikom, v spore žalobcu: Deutsche Leasing Slovakia, spol. s r. o., sídlo Prievozská 4, 821 09 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 813 474, zastúpený advokátskou kanceláriou: LYNX legal s. r. o., sídlo Cintorínska 2333/7, 811 08 Bratislava – mestská časť Staré Mesto, IČO: 35 886 978, proti žalovanému: JUSTICIA Recovery k.s., sídlo Štefánikova 7, 949 01 Nitra, IČO: 47 253 843, značka správcu S1699, ako správcovi úpadcu: Melamo Stainless Modules, s. r. o. v konkurze, sídlo Priemyselný areál č. 3421, 946 03 Kolárovo, IČO: 46 241 752, zastúpený advokátskou kanceláriou: Advokátska kancelária Valach, Kišac, s. r. o., sídlo Gogoľova 18, 852 02 Bratislava, IČO: 36 663 051, o určení popretých pohľadávok, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o určení, že žalobca je veriteľom prihlásenej vymáhateľnej pohľadávky v poradí „E“ voči úpadcovi na zaplatenie vo výške 61.100,- CZK a v časti o určení poradia ostatných prihlásených pohľadávok vymedzených v žalobnom návrhu žaloby zastavuje.

II. Súd žalobu zamietá.

III. Súd priznáva žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

I. Predmet sporu

1. Žalobca sa žalobou podľa žalobného návrhu (petitu) v nej obsiahnutom domáhal voči žalovanému určení, že žalobca je veriteľom prihlásených pohľadávok v poradí „E“ voči úpadcovi Melamo Stainless Modules, s. r. o. v konkurze, sídlo Priemyselný areál č. 3421, 946 03 Kolárovo, IČO: 46 241 752, a to na zaplatenie (i/) sumy 7.670,05 eura s úrokom z omeškania za obdobie od 16.01.2023 do 08.02.2023, (ii/) sumy 246.456,- eur s úrokom z omeškania za obdobie od 31.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 1.109,05 eura, (iii/) sumy 3.777,79 eura s úrokom z omeškania za obdobie od 16.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 45,33 eura, (iv/) sumy 121.388,80 eura s úrokom z omeškania za obdobie od 31.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 546,25 eura, (v/) sumy 1.103,68 eura s úrokom z omeškania za obdobie od 16.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 13,24 eura, (vi) sumy 37.358,16 eura s úrokom z omeškania za obdobie od 31.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 168,11 eura, (vii) sumy 61.100,- CZK. V ostatnom obsahu žaloby v rozpore so žalobným návrhom uviedol, že sa domáha aj určení právneho dôvodu vzniku 6-tich popretých pohľadávok.

2. Žalobca, z hľadiska rozhodnutia súdu v podstatnom skutkovo vymedzil a právne vyargumentoval svoj žalobný nárok v žalobe nasledovne:

2.1. Okresný súd Nitra uznesením sp. zn. 20K/4/2022 z 01.02.2023, zverejneným v Obchodnom vestníku č. 27/2023 dňa 08.02.2023 vyhlásil konkurz na majetok úpadcu.

2.2. Úpadca ako leasingový nájomca a žalobca ako leasingový prenajímateľ uzatvorili (1/) zmluvu o finančnom leasingu č. SK-FL-00921-1120 z 18.12.2019 (ďalej aj len „zmluva o FL 1/“), (2/) zmluvu o finančnom leasingu č. SK-FL-00922-1120 z 18.12.2019 (ďalej aj len „zmluva o FL 2/“) a (3/) zmluvu o finančnom leasingu č. SK-FL-01081-0620 z 26.06.2020 (ďalej aj len „zmluva o FL 3/“).

2.3. Úpadca nezaplatil zo zmluvy o FL 1/ leasingovú splátku vo výške 7.670,05 eura, splatnú 15.01.2023, úrok z omeškania z ktorej predstavoval za obdobie od 16.01.2023 do 08.02.2023 sumu 92,04 eura. Výška úroku z omeškania bola dojednaná v bode 9.2.1 Všeobecných zmluvných podmienok finančného leasingu žalobcu z 25.05.2018 (ďalej aj len „VZP“), ktoré tvoria súčasť zmluvy, vo výške 0,05 % denne z dlžnej sumy. Túto pohľadávku si žalobca prihlásil v súhrnnej prihláške ako pohľadávku č. 1 (ďalej aj len „pohľadávka 1/“).

2.4. Úpadca nezaplatil zo zmluvy o FL 2/ leasingovú splátku vo výške 3.777,79 eura, splatnú 15.01.2023, úrok z omeškania z ktorej predstavoval za obdobie od 16.01.2023 do 08.02.2023 sumu 45,33 eura. Výška úroku z omeškania bola dojednaná v bode 9.2.1 VZP, ktoré tvoria súčasť zmluvy, vo výške 0,05 % denne z dlžnej sumy. Túto pohľadávku si žalobca prihlásil v súhrnnej prihláške ako pohľadávku č. 3 (ďalej aj len „pohľadávka 3/“).

2.5. Úpadca nezaplatil zo zmluvy o FL 3/ leasingovú splátku vo výške 1.103,68 eura, splatnú 15.01.2023, úrok z omeškania z ktorej predstavoval za obdobie od 16.01.2023 do 08.02.2023 sumu 13,24 eura. Výška úroku z omeškania bola dojednaná v bode 9.2.1 VZP, ktoré tvoria súčasť zmluvy, vo výške 0,05 % denne z dlžnej sumy. Túto pohľadávku si žalobca prihlásil v súhrnnej prihláške ako pohľadávku č. 5 (ďalej aj len „pohľadávka 5/“).

2.6. Žalobca listom zo 17.01.2023 vypovedal uvedené zmluvy listom doručeným úpadcovi 23.01.2023. Žalobca ich vypovedal z dôvodu, že úpadca riadne a včas neoznámil žalobcovi skutočnosti, ktoré mohli mať vplyv na zhoršenie jeho ekonomickej situácie a že 40 dní vopred neoznámil zámer podať návrh na vyhlásenie konkurzu. Týmto úpadca porušil čl. 4.11. VZP, ktoré sú súčasťou každej z uvedených zmlúv.

2.7. V bode 11.11. VZP sa žalobca s úpadcom dohodli, že v prípade ukončenia leasingovej zmluvy výpoveďou podľa bodu 11.6. je žalobca oprávnený žiadať od úpadcu popri dlžných sumách leasingových splátok s príslušenstvom zaplatať náhradu škody vo výške všetkých leasingových splátok splatných po dni ukončenia leasingovej zmluvy, ako aj kalkulovanej zostatkovej hodnoty predmetu leasingu.

2.8. Na tomto zmluvnom základe vznikol žalobcovi nárok na náhradu zo zmluvy o FL 1/ vo výške 246.456,- eura s úrokom z omeškania z tohto nároku podľa bodu 9.2.1. VZP za obdobie od 31.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 1.109,50 eura, ktorú pohľadávku si žalobca prihlásil v súhrnnej prihláške ako pohľadávku č. 2 (ďalej aj len „pohľadávka 2/“), zo zmluvy o FL 2/ vo výške 121.388,80 eura s úrokom z omeškania z tohto nároku podľa bodu 9.2.1. VZP za obdobie od 31.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 546,25 eura, ktorú pohľadávku si žalobca prihlásil v súhrnnej prihláške ako pohľadávku č. 4 (ďalej aj len „pohľadávka 4/“), zo zmluvy o FL 3/ vo výške 37.358,16 eura s úrokom z omeškania z tohto nároku podľa bodu 9.2.1. VZP za obdobie od 31.01.2023 do 08.02.2023 vo výške 168,11 eura, ktorú pohľadávku si žalobca prihlásil v súhrnnej prihláške ako pohľadávku č. 6 (ďalej aj len „pohľadávka 6/“).

2.9. Žalovaný oznámením o popretí pohľadávok z 25.04.2023, doručeným žalobcovi 11.05.2023, oznámil, že poprel uvedené 6 prihlásených pohľadávok čo do dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia, a preto sa žalobca žalobou domáha určenia dôvodu, výšky, vymáhateľnosti a poradia uvedených popretých pohľadávok.

2.10. Čo sa týka popretia pohľadávok 1/, 3/ a 5/ čo do právneho dôvodu a výšky, žalovaný uvádza vo vzťahu k nim rovnaké dôvody popretia, a preto sa aj žalobca vo vzťahu k tomu vyjadril súhrnne. Žalovaný ako dôvod popretia uviedol skutočnosti týkajúce sa vzájomného vysporiadania pri odstúpení od zmluvy podľa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka. Žalobca však od zmlúv o FL 1/ až 3/ neodstúpil, ale ich vypovedal, pričom výpoveď je iným inštitútom ukončenia zmluvy než je odstúpenie. Leasingové splátky, uplatnené v prihláške pod č. 1/, 3/ a 5/ predstavujú leasingové splátky počas trvania leasingového

vzťahu a predstavujú odplatu za užívanie predmetu nájmu počas trvania leasingového vzťahu, a preto nemôžu byť krátené. Žalovaný v popretí poukazuje na povinnosť odpočítať zostatkovú hodnotu, avšak aj keby táto argumentácia bola správna, nemôže mať vplyv na leasingové splátky počas trvania leasingu (ktoré predstavujú pohľadávky 1/, 3/ a 5/), keďže samotný žalovaný uvádza, že zníženie sa má týkať leasingových splátok, ktoré nasledujú po odobratí vozidla nájomcovi (aj keď nie je zjavné, aké vozidlo má žalovaný na mysli, keďže predmetom zmluvy o FL 1/ bol laserový rezací stroj, zmluvy o FL 2/ ohraňovací lis a zmluvy o FL 3/ brúska). Žalovaný poprel tieto pohľadávky aj do čo vymáhateľnosti a poradia, pričom však toto bližšie neodôvodňuje a rovnako tak neodôvodňuje popretie pohľadávok čo do výšky v časti prihláseného úroku z omeškania.

2.11. Čo sa týka popretia pohľadávok 2/, 4/ a 6/ čo do právneho dôvodu a výšky, žalovaný uvádza vo vzťahu k nim rovnaké dôvody popretia, a preto sa aj žalobca vo vzťahu k tomu vyjadril súhrnne. Žalovaný tieto pohľadávky poprel z dôvodu, že žalobca nepreukázal protiprávne konanie úpadcu, vznik škody a príčinu medzi konaním a následkom. Tieto predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu sú predpokladmi jedného z typov zodpovednosti za škodu. Nie je totiž vylúčené dohodnúť zmluvnú zodpovednosť za škodu spôsobenú udalosťou, za ktorú určitá osoba nezodpovedá, osobitne v prípadoch, ak ide o udalosť týkajúcu sa danej osoby. Žalobca v prihláškach uviedol, že si uplatňuje pohľadávky spočívajúce v sumách rovnajúcich sa leasingovým splátkam (a kalkulovanej hodnote predmetu leasingu), na ktoré by vznikol žalobcovi nárok, ak by nedošlo k ukončeniu zmlúv o finančnom leasingu. Tento nárok bol dojednaný v bode 11.6. VZP. Žalobca navyše vypovedal predmetné zmluvy pre už vyššie opísané protiprávne konanie úpadcu, čím je daný aj predpoklad zodpovednosti za škodu podľa § 373 a nasl. Obchodného zákonníka, pričom ak by nedošlo k protiprávnemu konaniu úpadcu, žalobca by prijal plnenie aj leasingových splátok splatných po dni účinnosti výpovede. V zmluvách o FL 1/ až 3/ bola dojednaná kalkulovaná zostatková hodnota predmetu leasingu pre každý predmet leasingu vo výške 100,- eur. Pohľadávky 2/, 4/ a 6/ predstavujú výšku leasingových splátok splatných od 15.02.2023 (dátum uvedený v znení jeho opravy obsiahnutej v žalobnej replike žalobcu) do splatnosti poslednej leasingovej splátky z každej jednotlivéj zmluvy a po pripočítaní kalkulovanej zostatkovej hodnoty predmetu leasingu. Žalovaný poprel tieto pohľadávky aj do čo vymáhateľnosti a poradia, pričom však toto bližšie neodôvodňuje a rovnako tak neodôvodňuje popretie pohľadávok čo do výšky v časti prihláseného úroku z omeškania.

3. K žalobe sa vyjadril žalovaný, ktorý navrhol žalobu zamietnuť.

3.1. Žalovaný vo vyjadrení poukázal na stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cjpn 204/2007 z 09.08.2010, z ktorého poukázal na to, že obchodné podmienky, na ktoré odkazujú leasingové zmluvy, často rozlišujú medzi výpoveďou leasingovej zmluvy a odstúpením od tejto zmluvy. V skutočnosti však nejde o výpoveď leasingovej zmluvy, ale ide vždy o odstúpenie od zmluvy za rôzne dojednaných podmienok. O výpoveď nejde z toho dôvodu, že tomu odporuje povaha záväzku. Obsahom leasingovej zmluvy nie je záväzok k nepretržitej alebo opakovanej činnosti ani záväzok zdržať sa určitej činnosti alebo strpieť určitú činnosť, pričom vzhľadom k charakteru predmetných záväzkov nemožno dovodiť, že v prípade výpovede by sa táto nedotýkala vzájomných práv a povinností pred účinnosťou výpovede. Nemožno totiž oddeliť práva a povinnosti vzniknuté pred účinnosťou tejto „výpovede“ a práva a povinnosti po účinnosti tohto právneho úkonu. V týchto prípadoch je nutné vykonať vzájomné vysporiadanie účastníkov daného záväzkového vzťahu.

3.2. Žalovaný popiera, že žalobca platne ukončil zmluvy o FL 1/ až 3/ výpoveďou zo 17.01.2023 a výpoveď riadne doručil. Ak by aj výpoveď žalobca riadne doručil, je potrebné ju posudzovať ako odstúpenie od zmluvy a zároveň podľa § 351 Obchodného zákonníka vykonať vysporiadanie záväzkového vzťahu, čo žalobca neurobil.

3.3. Žalovaný ďalej poukázal na ďalšie právne závery stanoviska Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cjpn 204/2007 z 09.08.2010 a na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/63/2018 z 30.04.2019 týkajúce sa inštitútu odstúpenia od leasingovej zmluvy a nárokov z toho vyplývajúcich. Vychádzajúc z nich, žalovaný uviedol, že leasingový nájomca je povinný zaplatiť leasingovému prenajímateľovi obvyklú cenu leasingu poskytovaného za obdobných podmienok v danom čase a mieste, resp. podľa obvyklého zmluvného dojednania všetky dohodnuté leasingové splátky. V tejto cene, resp. splátkach, je zahrnutá obstarávacia cena predmetu leasingu. Súčasne je leasingový nájomca povinný vrátiť leasingovému prenajímateľovi predmet leasingu, hodnotu tohto vráteného predmetu

leasingu by preto leasingový prenajímateľ získal nad rámec nároku vyplývajúceho z ustanovení § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka, pretože táto hodnota už bola obsiahnutá v obvyklej cene leasingu, ktorú je povinný leasingový nájomca zaplatiť leasingovému prenajímateľovi, resp. v súhrne zjednaných splátok. O túto čiastku by sa preto bezdôvodne obohatil. Preto má leasingový nájomca právo na zaplatenie (odpočet) výťažku z predaja vráteného predmetu leasingu, resp. na zaplatenie (odpočet) obvyklej ceny tejto veci.

3.4. Žalobca nepreukázal, aká bola obvyklá cena predmetu leasingových zmlúv ku dňu ukončenia zmlúv o FL 1/ až 3/ a túto ani nezohľadnila vo vzťahu k uplatnenému nároku. Týmto by došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalobcu, čo je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktorý výkon práva nepožíva podľa § 265 Obchodného zákonníka právnu ochranu.

3.5. Čo sa týka pohľadávok 2/, 4/ a 6/, žalovaný poukázal na predpoklady vzniku nároku na náhradu škody stanovenej v § 373 Obchodného zákonníka, a to porušenie povinnosti zo záväzku, vznik škody a príčinnú súvislosť medzi nimi. Existenciu týchto predpokladov mal preukázať žalobca. Škodou je pritom skutočná škoda, ako majetková ujma vyjadriteľná v peniazoch, ktorá znamená zmenšenie majetkového stavu oproti majetkovému stavu pred škodovou udalosťou a ušlý zisk, ako zisk, ktorý by bol poškodený dosiahol, keby nebola nastala škodová udalosť. Žalovaný popiera, že by na strane žalobcu došlo k vzniku škody. Žalobca po odstúpení od zmlúv o FL 1/ až 3/ od úpadcu prevzal predmety leasingových zmlúv, a preto nebol ukrátený o hodnotu týchto predmetov, a preto ani nemohlo na jeho strane dôjsť k vzniku škody, uplatnenej ako pohľadávky 2/, 4/ a 6/. Navyše, z prihlášky pohľadávky a ani zo žaloby nie je zrejmé, či žalobca uplatňuje iba istinu alebo aj istinu s príslušenstvom a ak áno s akým.

4. K vyjadreniu žalovaného k žalobe sa vyjadril žalobca v žalobnej replike.

4.1. Žalobca sa nestotožňuje s tým, že by zmluvu o finančnom leasingu nebolo možné vypovedať. Zmluva o finančnom leasingu pozostáva jednak z nájomnej zmluvy a jednak dohody o možnej kúpe prenajatej veci. Uvedené ustanovuje aj § 489 Obchodného zákonníka, podľa ktorého možnosť kúpy prenajatej veci možno dohodnúť buď priamo v nájomnej zmluve alebo po jej uzavretí. Ide o osobitnú doložku v nájomnej zmluve, ku ktorej aplikácii môže dôjsť až po splnení určitých podmienok, napr. ukončenia nájmu uplynutím doby nájmu. Ide teda o nájomnú zmluvu, ktorú možno vypovedať. Stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky, na ktoré odkazuje žalovaný, odporuje právnej úprave Obchodného zákonníka, pričom žalobca zdôraznil tú skutočnosť, že nie je rozhodnutím Najvyššieho súdu Slovenskej republiky. Avšak ak by aj došlo k ukončeniu zmlúv odstúpením, keďže § 351 Obchodného zákonníka nie je podľa § 263 ods. 1 Obchodného zákonníka kogentným ustanovením, nie je argumentácia žalovaného týkajúca sa § 351 ods. 2 Obchodného zákonníka relevantná, keďže nemá prednosť pred dispozitívnou právnou úpravou.

4.2. Čo sa týka poukazu žalovaného na to, že výpoveď zo zmluvy nebola riadne doručená úpadcovi, na túto námietku nemožno prihliadať, keďže z tohto dôvodu žalovaný pohľadávky nepoprel.

4.3. Pokiaľ ide o pohľadávky prihlásené ako nároky na náhradu škody, tak tento nárok spočívajúci vo vyplatení zvyšných splátok po ukončení zmluvy vyplýva z dojednania zmluvných strán zmlúv vo VZP, pričom samotný žalovaný uvádza, že dohoda na úhrade všetkých leasingových splátok nie je v rozpore s dobrými mravmi. Bod 11.11. VZP pritom rozlišuje medzi leasingovými splátkami splatnými do ukončenia zmluvy a leasingovými splátkami splatnými po ukončení zmluvy, pričom práve tieto splátky, ktoré by boli splatné po ukončení zmluvy, sú predmetom predmetného nároku na náhradu. Keďže výpoveď zmlúv bola úpadcovi doručená 23.01.2023, tieto nároky predstavujú splátky splatné po tomto dátume, t. j. od 15.02.2023, vypočítané ako rozdiel medzi výškou splátky bez DPH a sumou poistného (keďže to sa od ukončenia zmluvy neplatí), pričom tento rozdiel predstavuje istinu leasingovej splátky relevantnú pre nárok podľa čl. 11.11. VZP.

4.4. Žalobca napokon poukázal na to, že žalovaný sa vo svojom vyjadrení k žalobe snaží rozširovať dôvody popretia, čo nie je prípustné, keďže možno vo vzťahu k jednotlivým pohľadávkam prejednávať len dôvody popretia uvedené v popretí príslušnej pohľadávky.

5. K žalobnej replike žalobcu sa vyjadril žalovaný v žalobnej duplike, v ktorej zotrval na svojom návrhu meritórneho rozhodnutia.

5.1. Žalovaný poukázal na to, že medzi žalobcom a úpadcom nedošlo k uzatvoreniu nájomných zmlúv, ale zmlúv o finančnom leasingu, spracovaných ako formulárové zmluvy práve žalobcom.

5.2. Čo sa týka odkazu na stanovisko Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. Cpjn 204/2007 z 09.08.2010, tak v súlade s týmto je aj slovenská súdna prax, napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/19/2015 z 19.08.2015, uznesenie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Cob/87/2011 z 29.05.2012, rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 16Cob/63/2018 z 30.04.2019.

5.3. Žalovaný zopakoval, že žalobca nepreukázal, že platne ukončil zmluvy o FL 1/ až 3/, teda že úpadcovi doručil výpoveď zo dňa 17.01.2023. Vznik uplatnených pohľadávok súvisí s ukončením zmlúv o FL 1/ až 3/, preto by sa súd mal zaoberať aj tým, či došlo alebo nedošlo k platnému ukončeniu predmetných zmlúv. Ak by však túto výpoveď žalobca úpadcovi aj doručil, je nutné ju právne posudzovať ako odstúpenie od zmluvy a podľa § 351 Obchodného zákonníka vykonať vysporiadanie daných záväzkových vzťahov, čo žalobca neurobil.

5.4. Žalovaný taktiež zopakoval, že v prípade odstúpenia od leasingovej zmluvy má leasingový prenajímateľ právo na úhradu všetkých leasingových splátok vrátane práva na vrátenie predmetu leasingu (ktorá dohoda nie je v rozpore s dobrými mravmi), avšak leasingový prenajímateľ má zároveň povinnosť vrátiť leasingovému nájomcovi výťažok z predaja predmetu leasingu, resp. obvyklú cenu predmetu leasingu, teda podľa § 351 Obchodného zákonníka vykonať vysporiadanie záväzkového vzťahu, keďže inak by došlo na strane leasingového prenajímateľa, ktorý prevzal od leasingového nájomcu predmet leasingu, k bezdôvodnému obohateniu, ktoré vysporiadanie však žalobca nevykoná. Žalobca nepreukázal obvyklú cenu predmetu zmlúv o FL 1/ až 3/, ktorej nezohľadnením by došlo na strane žalobcu k bezdôvodnému obohateniu, čo je v rozpore so zásadami poctivého obchodného styku, ktorý výkon práva nepožíva právnu ochranu.

5.5. Opätovne žalovaný v žalobnej duplike uviedol aj predpoklady vzniku zodpovednosti za škodu. Tvrdenie žalobcu, že pohľadávky 2/, 4/ a 6/ nepredstavujú nárok na náhradu škody, že ide o nárok o vyplatenie zvyšných splátok po ukončení zmlúv vyplývajúci z dojednania strán, nemá oporu v záväzkovom vzťahu ani právnom poriadku. Z ustanovenia bodu 11.11. VZP vyplýva, že žalobca je oprávnený žiadať od úpadcu buď náhradu škody alebo zmluvnú pokutu vo výške všetkých leasingových splátok splatných po dni ukončenia leasingovej zmluvy. Žalobca v prihláške vo vzťahu k pohľadávkam 2/, 4/ a 6/ uviedla, že si tieto uplatňuje ako nároky na náhradu škody, pričom žalobca nepreukázal, že by na jeho strane v dôsledku konania úpadcu došlo k vzniku škody, a preto je nárok žalobcu nedôvodný. K vzniku škody pritom ani nemohlo na strane žalobcu dôjsť, keďže prevzal predmety leasingových zmlúv.

6. Po kasačnom uznesení odvolacieho súdu bolo súdu dňa 20.03.2026 doručené podanie žalobcu majúce vplyv na predmet sporu, s ktorým sa súd vysporiada v príslušnej časti odôvodnenia tohto rozsudku.

II. Prejednanie veci na pojednávaní

7. Súd podľa § 177 ods. 1 CSP nariadil na prejednanie veci samej pojednávanie.

7.1. Vec prejednal na pojednávaní konanom dňa 29.09.2023 a 27.03.2026, ktoré bolo po prejednaní veci podľa § 219 ods. 2 CSP odročené za účelom vyhlásenia rozsudku na 27.04.2026 (ako posledný deň 30-dňovej lehoty stanovenej v § 219 ods. 2 CSP, počítanej podľa § 121 CSP).

8. Žalobca i žalovaný na pojednávaní zotrvali na svojich vyjadreniach obsiahnutých už v písomných podaniach. Žalobca okrem toho uviedol, že právny dôvod popretých pohľadávok je zo žaloby zrejмый, v ktorej súvislosti žalovaný naproti tomu uviedol, že žaloba trpí vadou spočívajúcou v tom, že žalobca v čl. II. žaloby nekonkretizuje právny dôvod vzniku pohľadávok, ktorých určenia sa domáha a nekonkretizuje ani ich výšku, ktorú síce konkretizuje následne v čl. IV. žaloby, avšak právny dôvod vzniku pohľadávok nekonkretizuje ani v tejto časti žaloby.

9. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinami predloženými sporovými stranami v priebehu konania (obsiahnutými v uznesení o vykonaní dokazovania listinami, vyhlásenom na pojednávaní dňa 29.09.2023 a obsiahnutom na str. 6 zápisnice o pojednávaní z 29.09.2023), čím súd vykonal všetky v konaní navrhnuté dôkazy. Súd súčasne na pojednávaní konanom dňa 27.03.2026 upovedomil sporové strany, že pri ustaľovaní skutkového stavu bude vychádzať aj zo skutočností známych súdu z jeho činnosti, a to o zápise pohľadávok, ktorých určenia sa žalobca domáha, v insolvenčnom registri.

10. Jednotlivé rozhodujúce skutkové zistenia, ku ktorým dospel na základe nesporných skutkových tvrdení, o ktorých pravdivosti nenadobudol ani na základe vykonaného dokazovania pochybnosti (§ 186 ods. 2 CSP) a vykonaného a následne vyhodnoteného dokazovania, súd uvádza v nasledujúcej časti odôvodnenia rozsudku.

III. Rozhodné skutkové okolnosti a právne posúdenie veci

11. Súd úvodom tejto časti v prvom rade k predmetu konania uvádza, že týmto je určenie v konkurze popretých pohľadávok na základe osobitnej žaloby konkurzného práva, upravenej v § 32 ZKR.

12. Súd v prejednávanej veci na základe podkladov rozhodnutia (bod 10. odôvodnenia) skutkovo ustálil, že na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 20K/4/2022 bol dňa 09.02.2023 vyhlásený konkurz na majetok úpadcu (nesporné skutkové tvrdenia, skutočnosti známe súdu aj z jeho činnosti – z veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 20K/4/2022).

13. Žalobca si súhrnnou prihláškou nezabezpečených pohľadávok prihlásil do konkurzu na majetok úpadcu celkovo 7 pohľadávok (listinný dôkaz – súhrnná prihláška nezabezpečených pohľadávok na č. I. 8 a nasl., skutočnosti známe súdu aj z jeho činnosti - z veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 20K/4/2022, a to konkrétne jej súčasťou, ktorou je insolvenčný register).

14. Týchto 6 pohľadávok, zapísaných žalovaným ako správcom úpadcu do zoznamu pohľadávok v registri úpadcov (s účinnosťou od 01.10.2025 nahradený insolvenčným registrom - § 203b, § 206q ods. 10 ZKR) pod poradovými číslami 32/ až 37/ (ktorým zodpovedajú v tomto odôvodnení rozsudku označované pohľadávky 1/ až 6/) (skutočnosti známe súdu aj z jeho činnosti – z veci vedenej na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 20K/4/2022, a to konkrétne jej súčasťou, ktorou je verejný register úpadcov) žalovaný poprel v celom rozsahu, a to čo do právneho dôvodu počnúc, čo žalobcovi oznámil listom z 25.04.2023, doručenom žalobcovi dňa 11.05.2023 (nesporné skutkové tvrdenie, listinný dôkaz – popretie na č. I. 14 – 18).

15. Súd meritorne rozhodnutie o žalobe primárne založil na nasledovných ustanoveniach:

15.1. Podľa § 206q ods. 1 zákona č. 7/2005 Z. z. o konkurze a reštrukturalizácii (inak aj len „zákon o konkurze a reštrukturalizácii“ alebo „ZKR“), konanie, ktoré sa začalo a právoplatne neskončilo do 30. septembra 2025, sa dokončí podľa tohto zákona v znení účinnom do 30. septembra 2025.

15.2. Podľa § 32 ods. 1 ZKR v znení účinnom do 30.09.2025 (t. j. v čase prihlásenia a popretia pohľadávok), každú prihlásenú pohľadávku správca s odbornou starostlivosťou preskúma a porovná s účtovnou a inou dokumentáciou dlžníka a so zoznamom záväzkov dlžníka; správca pritom prihliadne aj na vyjadrenia dlžníka a iných osôb v rozsahu, v akom ich možno považovať za vecne preukázané a právne odôvodnené. Správca vykoná aj vlastné šetrenie s cieľom nestranne zistiť stav a dôvody spornosti prihlásenej pohľadávky. Správca prihlásenú pohľadávku poprie v spornom rozsahu, len ak pri skúmaní pohľadávky zistí, že prihlásená pohľadávka je čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva sporná v miere, ktorá odôvodňuje predpoklad, že veriteľ prihlásenej pohľadávky nebude v prípade konania o určení popretej pohľadávky úspešný. Dôvodom popretia prihlásenej pohľadávky nemôže byť len skutočnosť, že spornosť vyplýva z účtovnej dokumentácie dlžníka, vyjadrení dlžníka alebo vyjadrení osôb, ktorých záujmy môžu byť ovplyvnené záujmami dlžníka, najmä jeho súčasných alebo predchádzajúcich právnych, účtovných alebo daňových poradcov.

15.3. Podľa § 32 ods. 2 ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, prihlásenú pohľadávku je oprávnený poprieť správca alebo veriteľ prihlásenej pohľadávky písomným podaním u správcu na predpísanom tlačive, čo do právneho dôvodu, vymáhateľnosti, výšky, poradia, zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. Ak ide o pohľadávku orgánu, inštitúcie alebo agentúry Európskej únie, nie je možné popierať právny základ a výšku určenú orgánom, inštitúciou alebo agentúrou Európskej únie.

15.4. Podľa § 32 ods. 3 písm. a) ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, pohľadávku možno poprieť (a/) do 30 dní od uplynutia základnej lehoty na prihlasovanie pohľadávok.

15.5. Podľa § 32 ods. 5 vety prvej ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, ten, kto pohľadávku popiera, musí popretie pohľadávky vždy zdôvodniť, pričom pri popretí výšky musí uviesť sumu, ktorú popiera, pri popretí poradia uviesť poradie, ktoré uznáva, pri popretí zabezpečovacieho práva uviesť rozsah popretia, inak je popretie neúčinné.

15.6. Podľa § 32 ods. 6 ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, popretie pohľadávky správca bez zbytočného odkladu zapíše do zoznamu pohľadávok a písomne oznámi veriteľovi, ktorého pohľadávka bola popretá.

15.7. Podľa § 32 ods. 9 ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, veriteľ má právo domáhať sa na súde určenia popretej pohľadávky žalobou, pričom žaloba musí byť podaná voči všetkým, ktorí popreli pohľadávku. Toto právo musí byť uplatnené na súde voči všetkým týmto osobám do 30 dní od doručenia písomného oznámenia správcu o popretí pohľadávky veriteľovi, inak zanikne. Právo na určenie popretej pohľadávky je uplatnené včas aj vtedy, ak bola podaná žaloba v lehote na nepríslušnom súde.

15.8. Podľa § 32 ods. 14 ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, v žalobe sa veriteľ môže domáhať určenia právneho dôvodu, vymáhateľnosti, poradia a výšky pohľadávky, ďalej zabezpečenia zabezpečovacím právom alebo poradia zabezpečovacieho práva. V žalobe sa môže domáhať najviac toho, čo uviedol v prihláške.

15.9. Podľa § 29 ods. 1 písm. c) ZKR v znení účinnom do 30.09.2025, prihláška musí byť podaná spôsobom podľa § 28 ods. 2 a musí obsahovať základné náležitosti prihlášky, inak sa na prihlášku neprihliada. Základnými náležitosťami prihlášky sú: (c/) právny dôvod vzniku pohľadávky.

16. Súd, podľa § 391 ods. 2 CSP pri opätovnom (v poradí druhom) meritórnem rozhodnutí viazaný právnym názorom odvolacieho súdu, obsiahnutým v uznesení Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoKR/17/2024 – 178 z 30.09.2025, právoplatným 11.12.2025 (inak aj len „kasačné uznesenie“), ktorým podľa § 389 ods. 1 v spojení s § 391 ods. 1 CSP zrušil v poradí prvý rozsudok súdu prvej inštancie a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, sa v prvom rade zaoberal predmetom konania, vymedzeným žalobným návrhom žalobcu (bod 31. odôvodnenia kasačného uznesenia).

17. V tejto súvislosti poukazuje na to, že odvolací súd, vychádzajúc z petitu žaloby (žalobného návrhu), v ktorom žalobca vymedzuje nárok, o ktorom žiada rozhodnúť, konštatoval v kasačnom uznesení, že žalobca sa žalobou domáha len určenia poradia (ktoré popreté nebolo) a výšky prihlásených pohľadávok (bod 22. odôvodnenia kasačného uznesenia). Odvolací súd v tejto súvislosti poukázal aj na to, že žalobný návrh nie je v súlade s ostatným obsahom žaloby (a to jej časťou, v ktorej žalobca popisuje okolnosti popretia šiestich pohľadávok, v ktorej žalobca uvádza, že sa domáha aj určenia právneho dôvodu prihlásených pohľadávok), avšak tento rozpor (vadu žaloby) už nemožno odstrániť vzhľadom na uplynutie zákonnej prekluzívnej lehoty na podanie určovacej žaloby, stanovenej v § 32 ZKR (body 21. až 23. odôvodnenia kasačného uznesenia). A contrario z už uvedeného vyplýva, že podľa záväzného právneho názoru odvolacieho súdu sa žalobca v prejednávanej veci v žalobnom návrhu nedomáhal okrem iného určenia právneho dôvodu vzniku jednotlivých v žalobnom návrhu označených prihlásených pohľadávok (body 21. až 26. odôvodnenia kasačného uznesenia).

18. V nadväznosti na uvedené kasačné uznesenie žalobca podaním doručeným súdu pred pojednávaním po vrátení veci odvolacím súdom na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, dňa 20.03.2026, v jeho IV. časti (č. I. 202 – 203 súdneho spisu) uviedol oproti pôvodnej žalobe zmenený žalobný petit, v ktorom sa už domáhal aj určenia v ňom vymedzeného právneho dôvodu vzniku šiestich pohľadávok

odkazom na ten, ktorý je uvedený v zozname pohľadávok a vo vzťahu k pohľadávke, o ktorej súd v poradí prvom rozsudku nerozhodol, ktorá nebola popretá (tou bola pohľadávka v žalobe vymedzená vo výške 61.100,- CZK – č. I. 3, 4 a 5 súdneho spisu, v podaní žalobcu doručenom 20.03.2026 označená v II. a IV. časti ako pohľadávka zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 38 vo výške 2.578,28 eura), zobral žalobca žalobu späť a konanie v tejto časti navrhoval zastaviť. Súčasne zo zmeneného žalobného návrhu – petitu obsiahnutého v podaní doručenom súdu dňa 20.03.2026 vyplynulo, že žalobca sa už nedomáha v porovnaní so žalobným návrhom obsiahnutým v pôvodnej žalobe vo vzťahu k zvyšným 6-tim popretým pohľadávkam aj určenia ich poradia, čo výslovne uviedol žalobca aj na pojednávaní konanom dňa 27.03.2026. Procesný úkon strany, ktorým prejavuje vôľu, aby sa nekonalo o veci a meritórne nerozhodovalo, je podľa obsahu (§ 124 ods. 1 CSP) späťvzatím žaloby (vychádzajúc aj z judikátu R 54/1992, na ktorý odkazuje aj súčasná doktrína civilného procesu). Súd preto podanie žalobcu doručené súdu dňa 20.03.2026 posúdil v danej časti aj ako čiastočné späťvzatie žaloby v časti, v ktorej sa žalobca domáhal (ako to posúdil aj odvolací súd v kasačnom uznesení) v pôvodnom žalobnom návrhu obsiahnutom v žalobe určenia poradia jednotlivých správcom popretých pohľadávok.

19. Keďže žalovaný v spore (osobitne na pojednávaní dňa 27.03.2026, ktoré nasledovalo po doručení podania žalobcu doručenom súdu dňa 20.03.2026 žalovanému) nevyjadril vážne dôvody nesúhlasu s predmetnými čiastočnými späťvzatiami žaloby – a to späťvzatím žaloby časti, v ktorej sa pôvodne žalobca domáhal určenia pohľadávky v žalobe vymedzenej vo výške 61.100,- CZK (v podaní žalobcu doručenom 20.03.2026 označenej v II. a IV. časti ako pohľadávka zapísaná v zozname pohľadávok pod č. 38 vo výške 2.578,28 eura, pričom to, že ide o totožnú pohľadávku vyplýva z toho, že žalobca ju v podaní doručenom súdu dňa 20.03.2026 označuje ako tú, o ktorej súd v poradí prvým rozsudkom nerozhodol, pričom touto bola práve predmetná pohľadávka označená v žalobe výškou 61.100,- CZK) a späťvzatím žaloby v časti, v ktorej sa pôvodne v žalobnom návrhu domáhal vo vzťahu k zvyšným 6-tim popretým pohľadávkam aj určenia ich poradia a súčasne určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami nevyplýva z osobitného predpisu, súd v predmetných častiach konanie podľa § 145 ods. 2, § 146 CSP v I. výroku tohto rozsudku zastavil. Vo zvyšku súd žalobu meritórne prejednal.

20. Vychádzajúc zo záväzného právneho názoru odvolacieho súdu, keďže žalobca sa v pôvodnej žalobe nedomáhal jednoznačne, jasne a zrozumiteľne v žalobnom návrhu, vymedzujúcim predmet konania, aj určenia právneho dôvodu vzniku v žalobnom návrhu vymedzených pohľadávok (určenie právneho dôvodu uvádzal len v inej časti žaloby, ktorej nesúlad so žalobným návrhom už po uplynutí prekluzívnej lehoty na určenie popretej pohľadávky nemožno odstrániť), súd posúdil predmetné podanie doručené mu dňa 20.03.2026 v danej časti ako zmenu žaloby podľa § 140 ods. 1 CSP, keďže sa žalobca už domáhal jednoznačne, jasne a zrozumiteľne určenia popretých pohľadávok v širšom rozsahu, a to okrem iného aj čo do právneho dôvodu vzniku 6 správcom popretých pohľadávok. Súd o tejto zmene žaloby rozhodol podľa § 142, § 143 a contrario CSP uznesením vyhlásením na pojednávaní dňa 27.03.2026, a to tak, že zmenu žaloby pripustil.

21. Súd v nadväznosti na uvedené uzatvára, že vada žaloby, spočívajúca v neurčitosti v dôsledku nesúladu medzi žalobným návrhom (v ktorom sa pôvodne žalobca nedomáhal určenia právneho dôvodu vzniku jednotlivých do konkurzu úpadcu prihlásených pohľadávok) a ostatnej časti žaloby (v ktorej uviedol žalobca, že sa domáha aj určenia právneho dôvodu vzniku pohľadávok) bola na návrh žalobcu obsiahnutý v podaní doručenom súdu 20.03.2026 odstránená až pripustením zmeny žaloby uznesením vyhláseným dňa 27.03.2026 na pojednávaní, ktoré nadobudlo právoplatnosť v rovnaký deň (keď uznesenie bolo vyhlásené za prítomnosti oboch sporových strán).

22. Krajský súd v Bratislave ako odvolací súd už v obdobnej veci (rozsudok sp. zn. 3CoKR/89/2017 z 31.10.2019 – body 14. až 15., 29. odôvodnenia), v ktorej bola žaloba s hmotnoprávnou prekluzívnou lehotou na jej podanie, upravená zákonom o konkurze a reštrukturalizácii (v danom prípade o určenie neúčinnosti odporovateľného právneho úkonu) neurčitá, ktorá vada žaloby bola odstránená až v dôsledku pripustenia zmeny žaloby, uviedol, že nie je možné opomenúť, že zmenený návrh je vo svojej podstate novým návrhom, o ktorom rozhoduje súd v tom istom (pôvodnom) konaní. Po pripustení zmeny petitu, bol preto súd prvej inštancie povinný vysporiadať sa z úradnej povinnosti s otázkou včasnosti uplatneného (zmeneného) nároku, v prekluzívnej lehote stanovenej zákonom o konkurze a reštrukturalizácii, pričom až pripustenou zmenou žalobného návrhu dochádza za uvedených okolností k ustáleniu predmetu konania a odstráneniu nedostatkov žalobného petitu. Vzhľadom na obdobnosť týchto vecí (odstránenie vady žaloby spočívajúcej v neurčitosti pôvodnej žaloby, na ktorej podanie

stanovuje zákon o konkurze a reštrukturalizácii prekluzívnu hmotnoprávnu lehotu, pripustením zmeny žaloby) sú uvedené právne závery analogicky aplikovateľné aj v prejednávanej veci.

23. Čo sa týka skúmania včasnosti podania žaloby ako ďalšej z hmotnoprávnych podmienok vyhovenia žalobe o určenie v konkurze popretých pohľadávok, súd v nadväznosti na už uvedené uvádza, že čo sa týka žaloby v časti, v ktorej sa žalobca domáha aj určenia právneho dôvodu vzniku 6 popretých pohľadávok, označených vo vyjadrení doručenom súdu dňa 20.03.2026, tak v nadväznosti na záväzný právny názor odvolacieho súdu o posúdení pôvodného žalobného návrhu obsiahnutého v žalobe, podľa ktorého sa v tomto žalobca nedomáhal určenia právneho dôvodu vzniku daných popretých pohľadávok, sa stalo predmetom konania aj určenie právneho dôvodu vzniku 6 popretých pohľadávok, prihlásených žalobcom v konkurze úpadcu, až dňa 27.03.2026, kedy súd právoplatne rozhodol o pripustení zmeny žaloby obsiahnutej v podaní doručenom súdu dňa 20.03.2026, v ktorej sa nad rámec pôvodnej žaloby žalobca domáhal už aj predmetného určenia právneho dôvodu vzniku popretých pohľadávok. Keďže oznámenie správcu o popretí v zmenenej žalobe vymedzených 6 žalovaným správcu popretých pohľadávok bolo žalobcovi doručené 11.05.2023, pričom domáhania právneho dôvodu vzniku daných pohľadávok sa domáhal až zmenenou žalobou, ktorú doručil súdu dňa 20.03.2026 a bola pripustená uznesením súdu dňa 27.03.2026, kedy nadobudlo aj právoplatnosť, súd uzatvára, že žalobca nepodal žalobu o určenie právneho dôvodu vzniku žalovaným správcu popretých pohľadávok žalobcu v zákonnej hmotnoprávnej prekluzívnej 30-dňovej lehote od doručenia oznámenia správcu o popretí pohľadávok, stanovenej v § 32 ods. 9 vete druhej ZKR. Hmotnoprávna podmienka vyhovenia určovacej žaloby, ktorou sa žalobca domáha určenia právneho dôvodu vzniku popretých pohľadávok, tak v prejednávanej veci nie je splnená.

24. Právnym dôvodom vzniku pohľadávky je právna skutočnosť, na základe ktorej vznikla veriteľovi pohľadávky. Podľa právneho dôvodu vzniku pohľadávky posúdi oprávnenosť prihlásenej pohľadávky správcu, prípadne súd v incidenčnom konaní. V žalobe o určenie pohľadávky, ak ju správcu poprie, sa veriteľ môže domáhať len toho právneho dôvodu vzniku, ktorý uviedol v prihláške (§ 32 ods. 14 ZKR) (totožne doktrína – Ďurica, M.: Zákon o konkurze a reštrukturalizácii. Komentár. 4. vydanie. Praha : C. H. Beck, 2021 – inak aj len „Komentár Ďurica k ZKR“ – § 29). S právnym dôvodom vzniku pohľadávky súvisí výška pohľadávky. Správca, ktorý zistí, že pohľadávka nevznikla, je povinný pohľadávku poprieť. Ak súd v incidenčnom konaní rozhodne o oprávnenosti pohľadávky (teda, že je daný právny dôvod vzniku popretej pohľadávky), znamená to, ak správca popri právnom dôvode vzniku pohľadávky nepoprel súčasne prihlásenú pohľadávku aj čo do výšky, že pohľadávka je oprávnená v celej výške. Z týchto dôvodov, ak správca má pochybnosti o výške pohľadávky, musí z opatrnosti poprieť popri právnom dôvode vzniku pohľadávky aj výšku pohľadávky. Ak správca pri preskúmaní zistí, že je daný právny dôvod vzniku pohľadávky, ale sa neshoduje s výškou prihlásenej sumy, poprie príslušnú časť prihlásenej sumy (totožne doktrína – Komentár Ďurica k ZKR, § 32).

25. Z už uvedeného vyplýva, že medzi právnym dôvodom vzniku pohľadávky a jej ostatnými vlastnosťami (výškou, poradím, zabezpečením zabezpečovacím právom, poradia zabezpečovacieho práva), čo do ktorých môže byť popretá pohľadávka taktiež popretá (§ 32 ods. 2 ZKR), je taký vzťah, že pre určenie výšky pohľadávky (avšak rovnako to platí aj pre ostatné dôvody popretia vymedzené v § 32 ods. 2 ZKR) je nevyhnutný záver o existencii právneho dôvodu vzniku pohľadávky. Absencia právneho dôvodu vzniku pohľadávky má totiž za následok, že prihlásená pohľadávka nemá základ v hmotnom práve (t. j. z hmotného práva pohľadávka nevyplýva, a teda takáto pohľadávka nevznikla), pričom neexistentná pohľadávka nemôže mať vlastnosť vymáhateľnosti, poradia (uspokojenia), výšky, zabezpečenia zabezpečovacím právom, poradím zabezpečovacieho práva.

26. Ak správca poprie prihlásenú pohľadávku (aj) čo do právneho dôvodu vzniku pohľadávky, avšak popretý veriteľ nepodá žalobu o určenie popretej pohľadávky podľa § 32 ods. 9 ZKR, ktorou by sa domáhal aj určenia právneho dôvodu vzniku pohľadávky tak, ako ho vymedzil v prihláške (§ 32 ods. 14 ZKR), márnym uplynutím lehoty na podanie tejto žaloby mu vzhľadom na už uvedené podľa § 27 ods. 1 písm. c) ZKR zaniká účastníctvo v konkurznom konaní. ZKR totiž v § 27 ods. 1 písm. c) (v znení účinnom do 30.09.2025, aplikovateľnom v prejednávanej veci v nadväznosti na prechodné ustanovenie § 206q ods. 1 ZKR) ako jeden z dôvodov zániku účastníctva upravuje márne uplynutie lehoty na podanie určovacej žaloby v rozsahu popretia pohľadávky. Pritom, ako súd už uviedol, v prípade popretia pohľadávky (aj) čo do právneho dôvodu jej vzniku, je vylúčené, aby mala popretá pohľadávka na účely konkurzu ostatné vlastnosti vymedzené v § 32 ods. 2 ZKR (okrem iného výšku), keďže aj

túto vlastnosť môže mať len podľa hmotného práva existujúca pohľadávka, čo vyjadruje preskúmanie a zistenie (správca alebo súdu) o tom, že jej právny dôvod vzniku je daný.

27. Zistenie právneho dôvodu vzniku prihlásenej pohľadávky je tak elementárnym predpokladom pre následné zistenie jej ostatných v § 32 ods. 2 ZKR vymedzených vlastností (vrátane výšky), bez zistenia ktorého právneho dôvodu vzniku pohľadávky (či už v dôsledku nepopretia správcou – 32 ods. 16 ZKR alebo v dôsledku jeho určenia súdom na základe včas podanej určovacej žaloby - § 32 ods. 9 ZKR) existencia týchto jej ostatných vlastností nemôže prihlásená pohľadávka obstáť. Preto aj dôvod zániku účastníctva v konkurznom konaní vymedzený v § 27 ods. 1 písm. c) ZKR márnym uplynutím lehoty na podanie žaloby o určenie popretej pohľadávky podľa § 32 ods. 9 ZKR v rozsahu popretia znamená v prípade popretia pohľadávky aj v rozsahu čo do právneho dôvodu jej vzniku zánik účastníctva veriteľa v konkurznom konaní, keďže pohľadávka sa považuje (bez relevancie toho, či a v akom rozsahu správca podľa § 32 ods. 1, 2 ZKR poprel aj čo do iných jej vlastností) konečným spôsobom za nezistenú podľa hmotného práva (§ 32 ods. 16 ZKR a contrario). Účastníctvo veriteľa prihlásenej pohľadávky s popretým právnym dôvodom jej vzniku a v zákonom stanovenej lehote nepodanou žalobou o určenie (aj) právneho dôvodu vzniku pohľadávky je tak § 27 ods. 1 písm. c) ZKR vylúčené, keďže na pohľadávku správcou nezistenú – neexistujúcu podľa hmotného práva sa v konkurze už ďalej neprihliada.

28. K totožným záverom dospela aj doktrína konkurzného práva, podľa ktorej na pohľadávku veriteľa popretú čo do právneho dôvodu, ktorý nepodal žalobu o určenie popretej pohľadávky v stanovenej lehote sa v konkurze už neprihliada a veriteľovi zaniká aj právne postavenie účastníka konania (Komentár Ďurica k ZKR, § 32).

29. Uvedené má potom závažné právne následky vo vzťahu k síce včas podanej žalobe o určenie popretej pohľadávky, avšak len čo do určenia iných popretých vlastností prihlásenej pohľadávky než je právny dôvod vzniku pohľadávky, čo do ktorého bola prihlásená pohľadávka pritom taktiež popretá.

30. Totiž, ak žalobcovi počas konania o určenie popretej pohľadávky z akýchkoľvek dôvodov zanikne v konkurznom konaní postavenie účastníka konkurzného konania, súd musí žalobu zamietnuť pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie (Komentár Ďurica k ZKR, § 32), keďže táto je viazaná na veriteľa v konkurze prihlásenej pohľadávky, ktorá bola popretá a ktorému v čase podania žaloby plynula zákonná prekluzívna lehota na jej podanie (§ 32 ods. 9 ZKR).

31. Keďže z už uvedených dôvodov žalobcovi v dôsledku toho, že k bezvadnosti žaloby (teda k tej žalobe, ktorej obsah nie je nezrozumiteľný v dôsledku rozporov medzi žalobným návrhom a jej zvyšným obsahom), ktorou sa žalobca jednoznačne domáhal už aj určenia právneho dôvodu vzniku 6 žalovaným správcou popretých pohľadávok, ktoré si žalobca prihlásil do konkurzu na majetok úpadcu, došlo až pripustením zmeny pôvodnej žaloby uznesením vyhláseným na pojednávaní dňa 27.03.2026, a teda až po márnom uplynutí 30-dňovej lehoty na podanie žaloby o určenie popretých pohľadávok aj čo do ich právneho dôvodu vzniku (v ktorej zákonnej hmotnoprávnej prekluzívnej lehote musí byť podaná žaloba z ktorej je jednoznačne zrejmé, čoho sa ňou žalobca domáha, ako to vyplýva nielen z bodu 23. odôvodnenia kasačného uznesenia ale aj z obdobnej rozhodovacej činnosti odvolacieho súdu – rozsudok Krajského súdu v Bratislave sp. zn. 3CoKR/89/2017 z 31.10.2019 (body 14. až 15., 29. jeho odôvodnenia), žalobcovi podľa § 27 ods. 1 písm. c) ZKR v znení účinnom do 30.09.2025 zaniklo postavenie účastníka konkurzného konania, a to márnym uplynutím danej lehoty, v dôsledku čoho stratil aktívnu vecnú legitímáciu na určenie v konkurze popretých pohľadávok. Absencia aktívnej vecnej legitímácie má za následok bez ďalšieho zamietnutie žaloby. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie žalobcu vylučuje dôvodnosť žalobou uplatneného nároku na určenie popretých pohľadávok.

32. Keďže žalobca nie je v spore o určenie popretých pohľadávok aktívne vecne legitímovaný, súd žalobu v časti, v ktorej o nej nerozhodol zastavením konania (v I. výroku), týmto rozsudkom v II. výroku zamietol.

IV. Trovy konania

33. Podľa § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (inak aj len „Civilný sporový poriadok“ alebo „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

34. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

35. Podľa § 256 ods. 1 CSP, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

36. Keďže sa týmto rozsudkom konanie končí, súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 CSP v tomto rozhodnutí aj o nároku na náhradu trov konania.

37. Súd I. výrokom tohto rozsudku zastavil konanie v časti, a to v dôsledku čiastočného späťvzatia žaloby žalobcom, ako to vyplýva z predchádzajúcej časti tohto odôvodnenia. Zastavenie konania v danej časti tak procesne zavinil žalobca čiastočným späťvzatím žaloby, pričom žalobca netvrdí, o to viac nepreukazuje a ani z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by dané čiastočné späťvzatie žaloby bolo vyvolané konaním žalovaného. Nárok na náhradu trov konania v danej časti tak má podľa § 256 ods. 1 CSP žalovaný proti žalobcovi.

38. Vzhľadom na to, že v spore bol v časti, v ktorej súd meritórne rozhodoval o žalobe žalobcu, v plnom rozsahu úspešný žalovaný proti žalobcovi (keď žaloba žalobcu proti žalovanému bola II. výrokom tohto rozsudku v celom rozsahu zamietnutá), žalovaný má podľa § 255 ods. 1 CSP proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania aj v tejto časti.

39. Súd preto v III. výroku tohto rozsudku (majúcim povahu uznesenia) podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP priznal žalovanému proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (keď tento mu patrí tak v časti, v ktorej rozhodol súd o zastavení konania ako aj v časti, v ktorej súd o žalobe meritórne rozhodoval).

40. O výške náhrady trov konania rozhodne podľa § 262 ods. 2 CSP súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník (§ 6 ods. 1 písm. a/ zákona č. 549/2003 Z. z. o súdnych úradníkoch).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie (§ 355 ods. 1 CSP).

Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na Okresnom súde Nitra ako súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorými sú uvedenie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpisu a spisovej značky tohto konania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).